

d'espionatge entorn d'un extremista islàmic dispost a posar al món en dificultats (apareixerà pròximament), i 'La noia del tren', que ja és un èxit internacional. Els comentem

idea d'un home que només es té a si mateix, que únicament pot confiar en els seus recursos i la seva intel·ligència. Al capdavant, aquest era un component essencial a les pel·lícules de Mad Max que vaig ajudar a guionitzar i produir. No hi ha cap mena de dubte que es tracta d'un agent encobert –un espia– però això en el fons no és més que una excusa per desenvolupar la figura d'un llop solitari que es veu forçat a viatjar a llocs remots on encarar reptes extrems que podrien destruir-lo”.

Pot ser que la capacitat de processament que reuneix un telèfon intel·ligent convencional superi la de la primera sonda que es va enviar al planeta Mart, però continuem necessitant algú que surti a jugar-se la pell per nosaltres extraient la bateria del seu per esborrar les seves empremtes i novel·listes que ens cantin les seves gestes amb la grapa i la preparació sorprenents de Hayes. |

Terry Hayes

Soy Pilgrim

SALAMANDRA. TRADUCCIÓ DE CRISTINA MARTÍN SANZ.
864 PÀGINES. 22,50 EUROS

Em vaig acomodar i, puf, ja havien transcorregut diverses dècades... Vaig acabar plantant-me, vaig rebutjar totes les ofertes cinematogràfiques i em vaig posar a escriure *Soy Pilgrim*. Ara m'han convençut per escriure'n l'adaptació al cel·loide, amb la qual cosa ha quedat confirmat que em resulta impossible apartar-me de l'atracció gravitacional de Hollywood”.

La dinamo que va posar en marxa la novel·la, comenta, va ser una colpidora foto d'una mare i els seus tres fills fent camí a una cambra de gas, una descoberta en una visita a un petit camp de concentració ubicat a la cadena muntanyosa dels Vosges. “Em vaig preguntar quin impacte causaria aquesta imatge en un noi de 12 anys la mare del qual hagués estat assassinada. Aquell va ser l'inici d'un viatge molt llarg”. |

'La noia del tren'

Alguna cosa escrita i salvatge

LILIAN NEUMAN

Alguna cosa salvatge conservaria dins de si mateixa aquesta cerebral autora, periodista especialitzada en economia. Va explicar que de la seva infantesa a Zimbàbue li quedava un record molt agradable, encara que també era conscient que, més enllà del jardí de benestar de la seva família, hi havia pobresa i desassossec. Alguna cosa salvatge s'amaga més enllà de les cortines burgeses, dels armaris ordenats o la pressió de regles estrictes: el mateix horari de tren cada matí i cada tarda en una ciutat que no dona mai treva.

I, a través del viatge amb tren, una sèrie de seqüències hàbilment acoblades construeixen la història (i la memòria) de la Rachel, que

re'ls cada dia, des del seu lloc al tren, inventa una vida per a tots ells.

Paula Hawkins va declarar que van ser els seus llargs viatges amb tren per anar a la feina els que li van inspirar el personatge d'aquesta dona que contempla la vida d'aquests altres per acabar sent part del –en principi– llunyà espectacle. Com J.K. Rowling, amb el pseudònim *Robert Galbraith* –a *El cuc de seda*– la ciutat de Londres ofereix llargs recorreguts i detencions. I zones tranquil·les que són un infern (aquestes cases que veu la pobra Rachel amb enyorança; aquesta sensació de sòrdid barri residencial).

Però hi ha altres llibres que tenen més relació amb aquest, so-

La Rachel tenia una feina i un marit; ara és una alcohòlica que manté la rutina del viatge del tren passant per davant de la que era casa seva

recorre Londres cada matí i cada tarda en aquest viatge que en altres temps la portava d'una vida que se li ha esfumat. Abans tenia una feina i un marit. Ara és una alcohòlica que manté aquesta rutina perquè la seva compassiva companya de pis no s'assabenti que també ha perdut la feina. Agafa el tren cada dia i sempre passa per davant de la que havia estat casa seva. Allà hi continua vivint en Tom, el seu exmarit, però ara amb una altra dona i amb la filla de tots dos. També hi veu una altra casa molt a prop i una parella que li sembla perfecta. A força de veu-

bretot per l'ambigüitat i el misteri de les seves dones especials: la psicòloga creada per A.S.A. Harrison (*La mujer de un solo hombre*, Salamandra) meticulosa i amant dels rituals de classe mitjana. O la tortuosa història de parella del gran èxit de la nord-americana Gillian Flynn, *Perduda*. L'ambigüitat i les bones maneres com cortines de fum. La impossibilitat de creure en algú.

La perfecta màquina fictícia que dibuixa Hawkins sobre el plànol de la ciutat és herència d'Alfred Hitchcock. No n'hi ha prou amb això per explicar l'èxit devas-

> tador d'aquesta història apareguda el gener d'aquest any i que al febrer ja ascendia al primer lloc en la llista del *The New York Times*, i allà s'ha mantingut durant els últims quatre mesos. En total es calculen uns tres milions de còpies venudes entre els Estats Units i el Regne Unit. I per descomptat la productora DreamWorks en prepara l'adaptació cinematogràfica.

Tot això és per una pobra alcohòlica que es refugia en la seva imaginació. Que a més està grassa

i sembla que s'hagi convertit en l'assetjadora del seu ex i la nova família. És una noia d'ara però, com l'Anna, i com la Megan –aquí hi ha tres dones que donen molt de si, per modèliques, traumatitzades o neuròtiques–.

Hawkins declara que volia enfocar el seu personatge en aquestes edats que a les dones sense fills comencen a sentir-se fora de joc, ja que totes les de la seva edat ja són mares. El desconcert de la Rachel no és menys patètic que les

Retrata les dones sense fills que comencen a veure's fora de joc quan les seves amigues es converteixen en mares

obsessions de la Megan o els terors de l'Anna. I l'amor com a possessió troglodita no perd força, així com tampoc entre les professionals liberals.

A la fi, és la memòria la gran artífex d'aquest misteri: les seves llacunes i forats negres. El que es va fer o el es que creu que es va fer. Sobre això i sobre les diferents versions d'un mateix fet en continuarà parlant Hawkins al seu pròxim llibre. Recordin: no beguin. I no oblidin. |

Paula Hawkins

La noia del tren / La chica del tren

EDICIONS LA CAMPANA / PLANETA. 464 / 493 PÀGINES. 19,50 EUROS

perfil: Paula Hawkins

Cap a la foscor

Nascuda a Zimbàbue (Àfrica) fa 42 anys, de pare periodista, Paula Hawkins va arribar a Londres als disset anys. Venia d'un món completament diferent, idíl·lic i sense aquests trens amb els quals li tocava travessar la ciutat per anar a la feina.

Va estudiar Filosofia i Ciències Polítiques i

Econòmiques al Keble College d'Oxford i durant molts anys va ser periodista *freelance* especialitzada en temes econòmics. El 2009 va publicar la primera d'una sèrie de novel·les romàntiques modernes –*chick-lit*– amb el pseudònim d'Amy Silver. Havien de ser encantadores i espurnejants, però cada

vegada eren més fosques. L'última –sobre el retrobament de vells amics signat per un esdeveniment tràgic– va ser un fracàs. Llavors Hawkins es va enclaustrar (“enfebrada”) per escriure la primera meitat de *La noia del tren*. Els diners que li va deixar el seu pare li van ser de gran ajuda.

Paula Hawkins fotografiada recentment